

Ὁ ΛΟΓΟΣ ΤῶΝ ΘΕΛόντων σωθῆναι

ΤΕΥΧΟΣ 12 - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2010 - ΤΙΜΗ € 1

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΡΟΥ, ΚΑΛΥΜΝΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ

ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΔΙΚΑΡΝΑΣΣΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΕΞΟΔΙΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΤΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ

Βάσει προγράμματος τοῦ ἐκδοθέντος ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὸ Σάββατον 4 Σεπτεμβρίου 2010, ἐγένετο ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία ἐν τῷ Ἱερῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Σωτῆρος Χριστοῦ Καλύμνου τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀλικαρνασσοῦ κυροῦ Ἐμμανουήλ.

Τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας προέστη ὁ ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρόδου κ.κ. Κύριλλος, ὅστις καί ἐξεπροσώπησε τὴν Θειοτάτην Παναγιότητα καί ὁ ὁποῖος ἐξεφώνησε τὸν ἐπικήδειον λόγον συγκινήσας τὸ πένθιμον ἐκκλησίασμα.

Παρέστησαν δέ οἱ ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί Νέας Ἱερσῆς κ.κ. Εὐάγγελος, Κῶου καί Νισύρου κ.κ. Ναθαναήλ καί ὁ θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μπουρούντι καί Ρουάντας κ.κ. Σάββας καί ἔλαβαν μέρος ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κῶου, Νισύρου Παν/τος Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Πίσης καί σύμπας ὁ Ἱερός Κληρὸς τῆς Νήσου Καλύμνου.

Πλήθη εὐσεβῶν Καλυμνίων προσευχήθησαν ὑπὲρ τῆς μακαριστῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου κατὰ τὴν Ἐξόδιον Αὐτοῦ Ἀκολουθία ἀλλὰ καί συγκινητικὴ ἦταν ἡ προσέλευσις τοῦ λαοῦ κατὰ τὸ τριήμερον τοῦ ἐκτεθέντος εἰς προ-

σκύνησιν ἱεροῦ σκῆνους τοῦ Μεταστάντος, διὰ νὰ λάβουν τὴν παρ' αὐτοῦ συγχώρησιν (κατὰ τὴν Καλυμνιακὴν τάξιν).

Ἐπίσης Ἐπικηδείους λόγους ἐξεφώνησαν ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ὁ αἰδεσιμολογιώτατος πρωτοπρεσβύτερος π. Ἀμφιλόχιος Σακαλλέρος, ἐκ μέρους τῆς Ἑστίας Θεολόγων τῆς περιπτύστου Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης ὁ Ἄρχων Διδάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἔλλογιμώτατος κ. Ἀριστείδης Χαλκίτης καί ἐκ μέρους τῶν ἐκπαιδευ-

τικῶν ἐξεφώνησε ὁ Διευθυντὴς Μέσης Ἐκπαίδευσης κ. Γεώργιος Θανάσης ὁ ὁποῖος ἐξῆρε τὴν προσωπικότητα τοῦ Μεταστάντος, ἀκολούθησαν ψηφίσματα ἐκ μέρους τοῦ Ἐπαρχείου, τοῦ

Δήμου Καλυμνίων, του Ἀναγνωστηρίου «Αἱ Μοῦσαι», τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος Καλύμνου, τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ Καλύμνου ἔνθα ἐπὶ πενήτηντα συναπτά ἔτη ὑπηρέτησεν τὸν ἱερόν αὐτὸν φάρων

τῆς τῶν Καλυμνίων Νήσου εὐόρκως, θεαρέστως καὶ εὐαρέστως, τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῆς ΕΛΜΕ Δωδεκανήσου, ὡς ἐπίσης καὶ συλλυπητήριον γράμμα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύμης, Χάλκης, Τήλου, Καστελορίζου ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κ.κ. Χρυσοστόμου.

Ἐκ μέρους τῆς οἰκογένειας εὐχαρίστησε ἅπαντας τοὺς συμμετέχοντας εἰς τὸ πένθος τῆς οἰκογένειάς του ὁ ἀδελφός τοῦ ἐκλιπόντος ἱεράρχου κ Ἀντώνιος Ἀλευροφάς, διακεκριμένος δικηγόρος, τέλος δέ ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὁ

προσφορά στεφάνου ἐπὶ τῆς σοροῦ του, τοὺς Ἁγίους Ἀδελφούς Ἀρχιερεῖς, τὸν Ἱερόν Κλήρον, τοὺς Χορούς τῶν Ἱεροψαλτῶν καὶ τὸν Εὐσεβῆ Καλυμνιακὸν λαόν διὰ τὴν ἀθρόαν αὐτοῦ συμμετοχὴν σὺ πένθος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Στεφάνους κατέθεσαν εἰς τὴν σορόν τοῦ ἐκλιπόντος ὁ αἰδεσιμώτατος πρωτοπρεσβύτερος π. Ἀμφιλόχιος Σακαλλέρος ἐκ μέρους τῆς Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ὁ Ἱερός Κλήρος, ὁ Νομάρχης Δωδεκανήσου, ἡ Ἐπαρχος Καλύμνου, ὁ

Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Παῖσιος εὐχαρίστησε τὴν Θεοτάτην Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη διὰ τὴν πατρικὴν αὐτοῦ ἀγάπην, ἣν δαψιλῶς ἐπέδειξεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐκλιπόντος καὶ διὰ τὴν

ΟΛΚΑΣ

Μηνιαῖον Περιοδικὸν Ἱ.Μ. Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπалаίας

Ἰδιοκότης: ΙΜΛΕΚΑ, 85200 Κάλυμνος

Ἐκδότης: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ΛΚΑ κ.κ. Παῖσιος

Ἐπὶ τῆς ὕλης: Ὁμάδα Ἱερέων καὶ λαϊκῶν

Ἰστοσελίδα: www.im-leka.gr **Email:** imkalymnoy@yahoo.gr

<http://www.panoramio.com/user/2781675>, <http://www.youtube.com/user/imkalymnoy>

Ἐκδοτικὴ Παραγωγή: **ΣΑΪΤΗ** τηλ. 210-34.76.090

Δήμαρχος Καλυμνίων, ή Β' ΕΛΜΕ Δωδεκανήσου, ή εκπαιδευτική κοινότητα Καλύμνου, ή Ένωσις Καλυμνίων Ρόδου καί αι οικογένειαι Μάγκου, Θ. καί Σ. Καρπαθίου, καί Βενετσιάνου-Πατέλλη καί άλλοι πολλοί επώνυμοι, οι οποιοι εκδήλωσαν τον σεβασμό τους στον εκλιπόντα Ιεράρχη, καταθέτοντας ανθοδέσμη επί της σορού του.

Μετά την Έξόδιον Άκολουθίαν έσχηματίσθη Ιερά πομπή, (δεδομένου ότι εις τον εκλιπόντα Ιεράρχην απεδόθησαν τιμαί έν ενεργεία Μητροπολίτου), της οποίας προηγείτο όχημα του Άστυνομικού Τμήματος Καλύμνου, αι Φιλαρμονικαί των Δήμων Καλυμνίων καί Λακατάμειας Κύπρου, τά Ιερά έξαπτέρυγα, όπισθεν αυτών τό «στεφάνι» της Θειοτάτης Παναγιότητος του Οίκουμενικού Πατριάρχου, εις δυό ζεύγη αι μοναχαί της νήσου καί ό ευαγής Ιερός Κληρος φέρων επιτραχήλιον καί φαιλόνιον λευκά, τό στρατιωτικό όχημα επί του οποίου ειχε τοποθετηθεί τό σκηνος του Ιεράρχου καί ή τιμητική στρατιωτική φρουρά καί ακολουθοῦσαν ό Σεβασμιώτατος κ. Παΐσιος παισιούμενος υπό των αρχιερατικού Έπιτρόπου Λέρου πατρός Νικοδήμου Φωκά καί του πρωτοπρεσβυτέρου Άμφιλοχίου Σακκαλέρου, οι συγγενεις του μεταστάντος, αι Αρχαί της Νήσου μέ επικεφαλής τον Δήμαρχον Καλυμνίων κ. Γεώρ-

γιον Ρουσσον, ό Δήμαρχος Λακατάμειας Κύπρου κ. Λουκάς Ιατροῦ, ό πρώην Υπουργός καί βουλευτής της Καναδικής Κυβερνήσεως κ. Κάννης Ιωάννης, ό εκπρόσωπος του Έπαρχείου Καλύμνου κ. Κωνσταντίνος Σταυλάς, μέλη του Νομαρχιακού καί Έπαρχιακού συμβουλίου, των Δημοτικων Συμβουλίων Δήμου Καλυμνίων καί Δήμου Λακατάμειας, οι στρατιωτικές, αστυνομικές, εκπαιδευτικές

καί λοιπές Αρχές της Νήσου.

Η Ιερά πομπή κατέληξε υπό τους πενθίμους ήχους των Φιλαρμονικων εις τό Ιερόν Κοιμητήριον της Ένορίας του Αγίου Μάμμαντος καί άφου κατά την τάξιν έγένητο Έπιμνημόσυνος Δέησις καί απεδόθησαν οι κεκανονισμένα τιμαί, ή σορός του αοιδίμου Ιεράρχου έτέθη εις καινόν μνημειον πλησίον του τάφου του Γέροντος του αοιδίμου Μητροπολίτου Λέρου, Καλύμνου καί Άστυπάλαιας κυρού Ισιδώρου.

Μετά τό πέρας της ταφής παρετέθη εκ της Ιεράς Μητροπόλεως στήν αίθουσα της Ένορίας του Αγίου Μάμμαντος ή «μακαρία» εις την οποίαν παρεκάθισαν οι Αρχιερείς, οι Ιερείς, οι συγγενεις του εκλιπόντος καί αρκετοί Χριστιανοί.

**Ο Μητροπολίτης
Λέρου Καλύμνου καί Άστυπάλαιας
Παΐσιος**

Βιογραφικό του Έκλιπόντος Ίεράρχου

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀλικαρνασσοῦ Ἐμμανουήλ Ἀλευροφάς, συμπλήρωσε ἐφέτος πεντηκονταετῆ ἐκκλησιαστική διακονία.

Γεννήθηκε στήν Κάλυμνο τό 1932 καί πραγματοποίησε τίς ἐγκύκλιες σπουδές του στήν γενέτειρά του, τίς ὁποῖες ὀλοκλήρωσε στό Λυκειακό Τμήμα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, στό ὁποῖο ἐνεγράφη τό 1951.

Εἰσηλθε στό Θεολογικό Τμήμα τό ἀκαδημαϊκό ἔτος 1955 καί περάτωσε τίς σπουδές τό 1958, ὑποβαλῶν ἐναίσιμη ἐπί πτυχίῳ διατριβή μέ τίτλο: «Ἡ συμμετοχή τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου εἰς τήν ἐκλογήν τῶν Ἐπισκόπων».

Πρὶν ἀπό τήν ἀποφοίτησή του ἐχειροτονήθη Διάκονος κατὰ ἔτος 1957 καί Πρεσβύτερος τό 1958.

Ἐπηρετήσε σέ διάφορες Κοινότητες τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως καί ὡς προσωρινός κωδικογράφος τῆς Ἱεράς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τό 1958 μερίμνη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀποστέλλεται εἰς τήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπήν Θυατείρων καί τοποθετεῖται ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς ἐν Γαλλίᾳ Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Κοινότητος τῆς Ἁγίας Τριάδος Saint Etienne.

Ἀπό ἐκεῖ μέ αἴτησή του μετατίθεται στήν Κοινότητα τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης του Port de Bouc, ἀπό τήν ὁποία ἀπεχώρησε τό 1962.

Τό 1964 ἐπιστρέφει στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Θυατείρων, μετά διετη ὑπηρεσία στόν Ἱερό Ναό Παναγίας Τελένδου τῆς Καλύμνου, καί διορίζεται ὡς Προϊστάμενος τῆς νεοσύστατης Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Νικολάου Southempton τῆς Ἀγγλίας, ὅπου ὑπηρετήσε μέχρι τό 1967, προσφέρων παράλληλα τίς ἐκπαιδευτικές του ὑπηρεσίες στά ὁμογενειακά σχολεῖα.

Ἀπό τοῦ ἔτους 1967 μέχρι σήμερον ὑπηρετεῖ στήν Ἱερά Μητρόπολη Λέρου, Καλύμνου καί Ἀστυπалаίας σέ διάφορες θέσεις: α) Πρωτοσύγκελλος ἐπί 38 συναπτά ἔτη καί β) καθηγητής Μέσης Ἐκπαίδευσης ἀπό τό 1974 ἕως τό 1999.

Τό 2005 ἐκλέγεται Ἐπίσκοπος ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μέ τόν τίτλον τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ἀλικαρνασσοῦ καί τοποθετεῖται ὡς Βοηθός Ἐπίσκοπος στήν Ἱερά Μητρόπολη Καλύμνου, ὅπου διακόνησε τήν Ἐκκλησία μέχρι σήμερα εὐόρκως καί θεαρέστως.

Ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Πατρός Ἀλεξάνδρου Σμέμαν

Γιὰ αἰῶνες, στίς 14 Σεπτεμβρίου, τήν ἡμέρα πού γιορτάζεται στους ναούς ἡ ἑορτή τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὁ ἐπίσκοπος στέκεται στή μέση τοῦ ναοῦ καί περικυκλωμένος ἀπό τόν κληρο, ὑψώνει μέ μεγαλοπρέπεια τό σταυρό ψηλά πάνω ἀπό τό ἐκκλησίασμα καί εὐλογεῖ τούς πιστούς στά τέσσερα σημεία τοῦ ὀρίζοντα, ἐνῶ ὁ χορός ψέλνει τό: «Κύριε ἐλέησον!»

Αὐτός ἦταν ὁ ἑορτασμός στήν Χριστιανική αὐτοκρατορία, μιά αὐτοκρατορία πού γεννήθηκε κάτω ἀπό τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ τήν ἡμέρα πού ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος εἶδε τό ὄραμα ψηλά στόν οὐρανό, καί ἄκουσε τίς λέξεις «Ἐν τούτῳ νίκα...».

...Σήμερα ὅμως, ἡ πολυτάραχη μεγαλούπολη πού περιβάλλει τήν ἐκκλησία δέ συμμετέχει σ' αὐτόν τό μυστικό θρίαμβο καί εἶναι ἐντελῶς ἀποκομμένη ἀπ' αὐτόν. Τά ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων της θά συνεχίσουν νά ζοῦν κανονικά μέ τά σκαμπανεβάσματά τους, τά ἐνδιαφέροντά τους, τίς χαρές καί τίς λύπες τους, χωρίς καμιά ἀναφορά σέ ὅ,τι συμβαίνει μέσα στό ναό. Γιατί λοιπόν συνεχίζουμε νά ἐπανα-

λαμβάνουμε τά λόγια σχετικά μέ τόν οἰκουμενικό θρίαμβο τοῦ Σταυροῦ, καί νά ψάλλουμε συνέχεια πῶς ὁ Σταυρός εἶναι ἀκαταμάχητος; Εἶναι λυπηρό, θά πρέπει νά τό παραδεχθοῦμε πῶς πολλοί χριστιανοί δέν μποροῦν νά ἀπαντήσουν σ' αὐτό τό ἐρώτημα. Ἐχουν συνηθίσει νά βλέπουν τήν ἐκκλησία σάν σέ ἐξορία, στήν περιφέρεια τῆς ζωῆς τους, ἀποκομμένη ἀπό τόν πολιτισμό,

τή ζωή, τό σχολεῖο, ἀπό παντοῦ.

...Μοῦ φαίνεται πῶς συνεχίζουμε νά ἐορτάζουμε τήν Ὑψωση τοῦ τιμίου Σταυροῦ καί νά ἐπαναλαμβάνουμε τά ἀρχαῖα νικητήρια λόγια ὄχι ἀπλῶς γιά νά ἐξυμνήσουμε μιά νίκη πού κερδίσαμε ἢ γιά νά θυμηθοῦμε ἕνα παρελθόν πού δέν ὑπάρχει πλέον, ἀλλά γιά νά σκεφθοῦμε βαθύτερα τό νόημα πού ἔχει ἡ λέξη «νίκη» γιά τή Χριστιανική πίστη. Ἴσως μόνο τώρα, ἀπογυμνωμένοι καθὼς εἴμαστε ἀπό τήν ἐξωτερική ἐξουσία καί δόξα, ἀπό τήν κυβερνητική ὑποστήριξη καί τόν ἀνείπωτο πλοῦτο, ἀπό ὅλα τά φανερά σύμβολα τῆς νίκης, μπορέσουμε νά καταλάβουμε πῶς ὅλα αὐτά δέν ἀποτελοῦσαν ἴσως τή γνήσια νίκη. Ὁ σταυρός πού ὑψωνόταν πάνω

ἀπό τὰ πλήθη ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἦταν καλυμμένος μὲ χρυσὸ καὶ ἄργυρο καὶ στολισμένος μὲ πολύτιμους λίθους. Κανείς ὅμως χρυσός, ἄργυρος ἢ πολύτιμος λίθος δέν μπορεῖ νά ἐξαφανίσει τὸ ἀρχικὸ νόημα τοῦ Σταυροῦ ὡς ὄργανου ταπεινώσεως, βασάνων καὶ ἐκτέλεσης, στό ὁποῖο καρφώνονταν κάποιος, περιφρονημένος ἀπό ὄλους, ἀσθμαίνοντας ἀπό τόν πόνο καὶ τή δίψα. Ἔχουμε τὸ θάρρος νά ἀναρωτηθοῦμε: ἂν πέθαιναν ὅλα αὐτά τὰ Χριστιανικά βασίλεια καὶ οἱ πολιτισμοί, ἂν ἢ ἦττα ὑποκαθιστοῦσε τὴ νίκη, δέ θά συνέβαινε αὐτὸ ἐπειδὴ ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ γίναμε τυφλοὶ μπροστά στό ἔσχατο νόημα καὶ τὸ ἀληθινὸ περιεχόμενο τοῦ σημαντικότερου συμβόλου τοῦ Χριστιανισμοῦ; Ἀποφασίσαμε νά ἀποκρύψει αὐτὸ τὸ νόημα ὁ χρυσός καὶ ὁ ἄργυρος. Ἀποφασίσαμε ἐπίσης πῶς ὁ Θεός ἐπιθυμεῖ τὴ λατρεία τοῦ παρελθόντος.

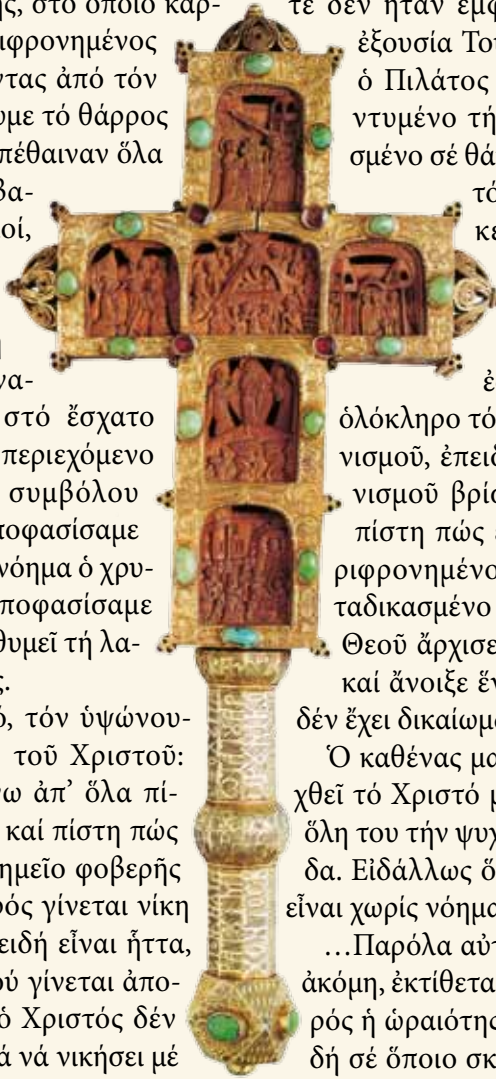
Τιμοῦμε τὸ Σταυρὸ, τὸν ὑψώνουμε, ψέλνουμε τὴ νίκη τοῦ Χριστοῦ: δέ σημαίνει αὐτὸ πάνω ἀπ' ὅλα πίστη στόν Σταυρωμένο καὶ πίστη πῶς ὁ Σταυρός εἶναι ἓνα σημεῖο φοβερῆς ἦττας; Καθότι ὁ Σταυρός γίνεται νίκη καὶ θρίαμβος μόνο ἐπειδὴ εἶναι ἦττα, καὶ μόνο στό μέτρο πού γίνεται ἀποδεκτός ὡς ἦττα. Ὅχι, ὁ Χριστός δέν εἰσῆλθε στόν κόσμον γιὰ νά νικήσει μὲ ἓναν ἐξωτερικὸ τρόπο. Τοῦ προσφέρθηκε ἓνα βασίλειο, ἀλλά τὸ ἀρνήθηκε. Ἀκόμη καὶ τὴ στιγμή πού προδομένος πέθαινε, εἶπε: «ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τόν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοὶ πλείους ἢ δώδεκα λεγεώνας

ἀγγέλων;» (Ματθ. 26,53). Ὡστόσο ὁ Χριστός ποτέ ἄλλοτε δέν ἦταν περισσότερο βασιλιάς παρά ὅταν ἀνέβηκε στό Γολγοθά, φέροντας στούς ὤμους του τὸ Σταυρό, ἐνῶ τὸ γεμάτο μίσος καὶ χλευασμὸ πλῆθος Τὸν περικύκλωνε. Ποτέ ἄλλοτε δέν ἦταν ἐμφανέστερη ἢ βασιλικὴ ἐξουσία Του παρά ὅταν Τὸν ἔφερε ὁ Πιλάτος μπροστά στό πλῆθος, ντυμένο τὴν πορφύρα, καταδικασμένο σέ θάνατο ὡς ἐγκληματία, μέ τὸ ἀκάνθινο στεφάνι στό κεφάλι, καὶ τόν Πιλάτο νά λέει στόν ἐξαγριωμένο ὄχλο: «ἶδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν». Μόνο ἐδῶ μπορούμε νά δοῦμε ὀλόκληρο τὸ μυστήριον τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐπειδὴ ἡ νίκη τοῦ Χριστιανισμοῦ βρίσκεται στή χαρούμενη πίστη πῶς ἐδῶ, μέσα ἀπό τόν περιφρονημένο, σταυρωμένο καὶ καταδικασμένο ἄνθρωπο, ἢ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἄρχισε νά φωτίζει τόν κόσμον καὶ ἄνοιξε ἓνα βασίλειο πού κανείς δέν ἔχει δικαίωμα νά κλείσει.

Ὁ καθένας μας λοιπόν πρέπει νά δεχθεῖ τὸ Χριστό μέ ὅλη του τὴν καρδιά, ὅλη του τὴν ψυχὴ καὶ ὅλη του τὴν ἐλπίδα. Εἰδάλλως ὅλες οἱ ἐξωτερικὲς νίκες εἶναι χωρὶς νόημα.

...Παρόλα αὐτὰ ὁ Σταυρός ὑψώνεται ἀκόμη, ἐκτίθεται καὶ θριαμβεύει. «Σταυρός ἢ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας». Ἐπειδὴ σέ ὅποιο σκοτάδι κι ἂν βρίσκονται οἱ ἄνθρωποι, ὅσο μεγάλος κι ἂν εἶναι ὁ θρίαμβος τοῦ κακοῦ σ' αὐτόν τόν κόσμον, ἢ καρδιά μας γνωρίζει ἀκόμη καὶ ἀκούει τὰ λόγια, «ἀλλά θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τόν κόσμον.»

Ἀπὸ τὸ βιβλίον ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ

Γράφει ὁ Ἀρχ. Στέφανος Κατές

ΟΙ ΠΛΗΓΕΣ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ

Μέρος 2

Οἱ κακοδοξίες τῆς ἑταιρείας «Σκοπιά» ἀναιροῦνται ἀπό τὴν Ἁγία Γραφή καί τὰ ὅσα εἶπαν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε, ὅπως εἶπαμε, ἡ ἑταιρεία ἔχει κυκλοφορήσει τὴ «Μετάφραση τοῦ Νέου κόσμου», τὴ διορθωμένη δηλαδή Ἁγία Γραφή ὥστε αὐτὴ νὰ ἐναρμονίζεται πλήρως μὲ τὰ ὅσα διδάσκει ἡ ὀργάνωση. Ὅμως οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ, αὐτοαναίρουνται κάθε φορά πού τροποποιοῦν ἢ ἀλλάζουν ριζικά κάποιες ἀπὸ τίς διδασκαλίαι τους, ὅπως θὰ δοῦμε παρακάτω:

α. Γιὰ τὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν ὁ Ρῶσσελ ὑποστήριξε ὅτι τὸ 1874 ἔγινε ἡ... Δευτέρα Παρουσία, (*Β' τόμος γραφικῶν μελετῶν, σελ. 277*) ἐνῶ τὸ 1878 ὁ «Ἰεχωβᾶ» μὲ τὸν Χριστὸ ἵδρυσαν τὴ Βασιλεία στοὺς οὐρανοὺς καί ἀναστήθηκαν οἱ κεκοιμημένοι ἐν Ἰησοῦ (*Γ' τόμος γραφικῶν μελετῶν, ἔκδ. 1920, σελ. 348*). Τὸ 1914, μὲ τὸν Ἀρμαγεδώνα ἡ ἐξουσία τῆς «κυβέρνησης τοῦ Ἰεχωβᾶ» θὰ ἀπλωνόταν σὲ ὅλοκληρη τὴ γῆ (*Γ' τόμος γραφικῶν μελετῶν, ἔκδ. 1920, σελ. 139*). Ἀργότερα ὁ Ρόδερφορντ μετέφερε τὴν ἵδρυση τῆς βασιλείας καί τὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν ἀπὸ τὸ 1878 στὸ 1914, λέγοντας ὅτι θὰ ἐπεκταθεῖ στὴ γῆ ἀφοῦ ἐκλείψει ἡ γενεὰ τῶν ἀνθρώπων πού ζοῦσαν τὸ 1914. Σὲ συγκέντρωση στὴ Ριζούπολη τὸ 1975, ἀπεσταλμένοι τῆς Σκοπιάς δήλωσαν ὅτι ποτέ δὲν ὄρισαν ἡμερομηνίες(!) Ἀργότερα κατηγορήθηκαν γιὰ τίς ἡμερομηνίες οἱ... ἀρθρογράφοι τῆς «Σκοπιάς». Ἐνῶ στὴ Σκοπιά 15-10-1995, ἡ γενεὰ τοῦ 1914 σημαίνει τὴν πονηρὴ καί μοιχαλίδα γενεὰ πού ὑπάρχει σὲ κάθε ἐπο-

χή, κανεὶς δὲν ξέρει πότε θὰ γίνεῖ ἡ Δευτέρα Παρουσία καί κανεὶς δὲν πρέπει νὰ ἀσχολεῖται μὲ χρονολογίες!

β. Γιὰ τίς εἰκόνες παλαιότερα ἔλεγαν οἱ χιλιαστὲς ὅτι ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει τὴν ἀπλή τιμὴ (*Σκοπιά 1-2-81, σελ. 28*). Σήμερα ὅμως ἡ Σκοπιά ἀποκαλεῖ τίς εἰκόνες εἰδῶλα καί ἀπαγορεύει τὴν προσκύνησή τους.

γ. Ὁ Σταυρὸς τὸν ὁποῖο μὲ τόσο μένος σήμερα πολεμᾶνε οἱ χιλιαστὲς καί ἡ ἑταιρεία διδάσκει ὅτι ὁ Χριστὸς πέθανε πάνω σὲ πάσσαλο ἐνῶ στὴ «μετάφραση τοῦ Νέου Κόσμου» ἡ λέξη Σταυρὸς ἔχει ἀντικατασταθεῖ μὲ τὸν ὄρο «ξύλο βασιανισμοῦ», μέχρι τὸ 1932 ἀποτελοῦσε τὸ ἔμβλημα τῶν ἐντύπων τους, οἱ μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ φοροῦσαν Σταυρὸ ἐνῶ ὁ Ρῶσσελ ζητοῦσε ἀπὸ τοὺς ὁπαδοὺς του νὰ εἶναι στρατιῶτες τοῦ Σταυροῦ (*βλ. καί «Ἄγγελο τῆς Λαοδικείας»*).

δ. Ἡ λατρεία τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ ἐπίσης ἓνα ἀπὸ τὰ θέματα στὰ ὁποῖα οἱ ἀπόψεις τῶν χιλιαστῶν ἔχουν ἀλλάξει ἐπανειλημμένα, παλαιότερα ἔλεγαν: «Εἶναι καθῆκον τῶν πιστῶν νὰ λατρεύουν τὸν Ἰησοῦ Χριστό» (*«Σκοπιά τῆς Σιῶν», ἀγγλικὴ ἔκδοση, 15 Ἰουλίου 1898*). Ἀργότερα ὅμως αὐτὸ γιὰ κάποιους λόγους ἀλλάξε ὅποτε βρισκόμε τὴ Σκοπιά νὰ ὑποστηρίζει «Μὴ συμπεραίνετε ὅτι οἱ Χριστιανοὶ πρέπει νὰ λατρεύουν τὸ Χριστό. Δὲν εἶναι αὐτὸ πού δίδαξε (*«Σκοπιά», ἀγγλικὴ ἔκδοση, 15 Ἰουλίου 1959*). Ἀργότερα τὸ 1970 στὴν ἀναθεώρηση τῆς «Μετάφρασης τοῦ Νέου κόσμου» διαβάζουμε ὅτι ὁ Χριστὸς πρέπει νὰ λατρεύε-

ται, τήν ἀμέσως ἐπόμενη χρονιά ὅμως, τό 1971 καθώς ἐπίσης καί τό 1984 στίς ἀναθεωρήσεις τοῦ ἴδιου βιβλίου ἡ Σκοπία κατέληξε ὅτι τελικά ὁ Χριστός δέν πρέπει νά λατρεύεται.

Αὐτές εἶναι μερικές μόνο ἀπό τίς ἀπόψεις τῆς Σκοπίας οἱ ὁποῖες ἀλλάζουν συνεχῶς ὑπό τή σκέπη τῆς εὐφάνταστης καί ἀντίθετης μέ τήν Ἁγία Γραφή θεωρίας περί τῆς διαδοχικῆς ἀποκάλυψης καί τῆς μετ' ἐμποδίων ροῆς τῆς ἀλήθειας ἀπό τό Θεό. Θέλοντας ἡ ἑταιρεία νά θολώσει τά νερά

καί νά διατηρήσει τή συνοχή τῶν ὁπαδῶν της φροντίζει μέσα ἀπό τίς διδασκαλίες της νά διατηρεῖ ἕνα κλίμα φόβου πρὸς ὀτιδήποτε ἐκτός τῆς ὀργάνωσης, δαιμονοποιεῖ τόν ἔξω κόσμον καί ὀποιοδήποτε διαφωνεῖ μέ αὐτήν ἀλλά καί τήν κριτική σκέψη, ἔτσι ὁ ὁπαδός κλείνει τ' αὐτιά του καί τά μάτια του σέ ὀτιδήποτε ἐκτός τῆς ὀργάνωσης καί κατά συνέπεια καί στήν ἀλήθεια ἀποδεχόμενος

ἀναντίρρητα καί ἄκριτα τήν ὀποιαδήποτε κακοδοξία τοῦ προσφέρεται σέ ἀντίθεση μέ τήν Ἁγιογραφική παρότρυνση «ΕΡΕΥΝΑΤΕ ΤΑΣ ΓΡΑΦΑΣ... ΕΚΕΙΝΑΙ ΕΙΣΙΝ ΑΙ ΜΑΡΤΥΡΟΥΣΑΙ ΠΕΡΙ ΕΜΟΥ» (κατά Ἰωάννην, Ε' 39).

Ἡ Σκοπία προβάλλει ὡς μέγιστο ἔργον, αὐτό τῆς διάδοσης τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ (οὐσιαστικά δέ τῶν συμφερόντων της) γι' αὐτό καί ἡ δράση τῶν ὁπαδῶν της ἐπικεντρώνεται καί περιορίζεται μόνο στή διανομή τῶν περιοδικῶν καί τῶν βιβλίων

τῆς ὀργάνωσης καί τόν προσηλυτισμό πρὸς ἄγρην νέων μελῶν, ξεχνᾶνε ὅμως τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης, τῆς προσφορᾶς καί τῆς αὐταπάρνησης «...ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. μείζων τούτων ἄλλη ἐντολή οὐκ ἔστι.» (Μάρκ. 12, 31), γι' αὐτό καί ἡ ὀργάνωση δέν ἔχει νά ἐπιδείξει κανένα ἔργον ἀγάπης καί προσφορᾶς γιά τόν συνάνθρωπον, κανένα φιλανθρωπικό ἴδρυμα ἢ δράση «...πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τό πῦρ τό αἰώνιον τό ἠτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καί τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπει-

νασα γάρ, καί οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καί οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην, καί οὐ συνηγάγετέ με, γυμνός, καί οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενής καί ἐν φυλακῇ, καί οὐκ ἐπεσκέψασθέ με...» (Ματθ. 25, 41-46).

Ἡ ἑταιρεία Σκοπία εἶναι μιά καλοστημένη ἐπιχείρηση ἡ ὀποία ἐκμεταλλεύεται τό θρησκευτικό αἶσθημα τῶν ἀνθρώπων, χρησιμοποιοῦντας ὡς ἄμισθους

ἐργάτες τούς ὁπαδούς της, οἱ ὀποῖοι μέσα στή συνεχῇ καί ἀγωνιώδη προσπάθειά τους νά γνωρίσουν τό Θεό καί νά κερδίσουν τήν πολυπόθητη λύτρωση πέφτουν στά δίχτυα της, ὅμως διαστρέφει βάνουσα τό λόγο τοῦ Θεοῦ ὑβρίζοντας ἐμμέσως πλὴν σαφῶς τήν Ὀρθόδοξη πίστη καί λατρεία. Ἡ θερμή καί εἰλικρινῆς προσευχή καί ἡ συμμετοχή στή μυστηριακή ζωῆ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τά καλύτερα ἐφόδια στήν ἀντιμετώπιση τῆς αἵρεσης καί τῶν κακοδοξιῶν της.

ΟΙ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΑΗ ΓΙΑΝΝΗ

Λίγο λίγο από 'δώ, λίγο από 'κει πέ-
ρασε και για φέτος ή γιορτή τής
Παναγιᾶς, τό «Πάσχα τοῦ καλοκαιριοῦ».
Ένα δυό μεγάλες έορτές μᾶς ἀπόμειναν
ἀκόμα και ἀντίο καλοκαίρι. Τοῦ χρόνου
και πάλι. Ποιές εἶναι αὐτές οἱ έορτές; Μά,
νά! Έκτός ἀπό κάτι μικρές πού γράφει τό
συναξάρι εἶναι και δυό μεγάλες πού έμεις
έδῶ στήν Κάλυμνο δέν τίς πολυξέρου-
με. Εἶναι ή γιορτή
τοῦ Ἁγίου Εἰρηναί-
ου Ἐπισκόπου Λου-
γδούνων στίς 23 τοῦ
Αὐγούστου και τοῦ
Ἁγίου Ἀλεξάνδρου
Ἐπισκόπου Ἀλεξαν-
δρείας στίς 30. Πρίν
ὅμως ἀπό τήν τε-
λευταία προηγείται
στίς 29 ή μεγάλη
έορτή τής Ἀποτομῆς
τῆς τιμίας κεφαλῆς
τοῦ Προδρόμου, τοῦ
Κουτσοκέφαλου
κατά πού λέει και ὁ
λαός μας.

Μεγάλη αὐτή ή
έορτή τῆς χριστια-
νωσύνης, ὅπως με-
γάλος και ὁ ἅγιος πού τιμᾶται, ὁ Πρό-
δρομος, ὁ ὁποῖος κατά τόν Συναξαριστή
**«εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἀπό ὅλους τούς
έκ γυναικός γεννηθέντας ἀνθρώπους,
και περισσότερος ἀπό τούς Προφήτας».**
Ἀκριβῶς ή μεγαλωσύνη τοῦ ἁγίου εἶναι
και ὁ λόγος πού ή Ἐκκλησία και ὁ λαός
γιορτάζει ἐξαιρετικά και πολλές φορές τό
χρόνο τόν Πρόδρομο.

Δυό ἀπό αὐτές τίς γιορτές τοῦ Προ-
δρόμου εἶναι καλοκαιρινές ή μιᾶ στήν
ἀρχή τοῦ καλοκαιριοῦ (τό Γενέσιον,
στίς 24 Ἰουνίου) και ἄλλη στό τέλος τοῦ
(Ἀποτομή, στίς 30 Αὐγούστου). Και οἱ
δυό αὐτές έορτές, ἐκτός ἀπό τόν καθαρά
έορταστικό τους χαρακτήρα, συνδέονται
μέ διάφορες λαογραφικές παραδόσεις,
γεγονός πού πιστοποιεῖ τόν ἐξαιρετική

θέση πού κατέχουν,
ὄχι μόνο στόν έορ-
ταστικό ἐνιαύσιο
έκκλησιαστικό
κύκλο, ἀλλά και
στή συνείδηση τοῦ
ἀπλοῦ λαοῦ. Εἶναι
ἐπίσης χαρακτηρι-
στικό τό ὅτι στήν
πρώτη έορτή συν-
δυάζεται ή χαρά
τῆς γέννησης τοῦ
Προδρόμου μέ τόν
έρχομό τοῦ καλο-
καιριοῦ και μάλι-
στα στή πιό μεγάλη
ήμέρα τοῦ χρόνου
(θερινό ήλιοστά-
σιο, ἐξ οὗ και τό
ἅη Γιάννης τοῦ

Λιοτροπιοῦ ή τοῦ **Λαμπροφόρου**), ἐνῶ ή
δεύτερη μέ τή θλίψη τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ
του (Κουτσοκέφαλος) και τοῦ τέλους τοῦ
καλοκαιριοῦ.

Γιά μᾶς, τόν παλιότερο μαθητόκοσμο,
ή γιορτή τοῦ ἅη Γιάννη τόν Ἰούνιο ἦταν
ήμέρα χαρᾶς. Γιατί; Γιατί σηματοδοτοῦσε
τό τέλος τῶν μαθημάτων και μάλιστα τῶν
γραπτῶν ἐξετάσεων τοῦ Β' ἐξαμήνου.

Ἀλήθεια πού τίς θυμήθηκα. Μά μπορεῖ κανεῖς νά τίς ξεχάσει; Πού νά ξεχαστοῦν μέ τό συντακτικό καί τήν ἐξήγηση τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσας, μέ τά γερούντια τῆς λατινικῆς καί μέ τόσα ἄλλα πού δέν ἦταν εὐκόλα πράγματα... Ὑπῆρχαν βέβαια καί οἱ γραπτές ἐξετάσεις του Α' ἐξαμήνου, ἀλλά δέν ἦταν τίποτα μπροστά σέ ἐκεῖνες τοῦ Ἰουνίου καί τοῦτο, γιατί ἐκεῖ τέλειωναν τά ἀστεῖα. Ἡ περνοῦσε τάξη ἤ ἔμενες ἀνεξεταστέος. Καί τότε ὅταν λέγαμε ἀνεξεταστέος δέν ἦταν σάν καί σήμερα πού παρακαλᾷς νά σέ ἀφήσουν στάσιμο καί δέν σέ ἀφήνουν!

Ἦταν σάν νά ἐτοίμαζες τή θέση σου στό θρανίο γιά τήν ἴδια τάξη, ἀφοῦ στίς ἐπαναληπτικές ἐξετάσεις τοῦ Σεπτεμβρίου εἶναι ζήτημα ἂν ἕνα δέκα τοῖς ἑκατό περνοῦσε τήν τάξη. Χαράς εὐαγγέλια, λοιπόν, ἡ γιορτή τοῦ ἁγίου Γεωργίου τόν Ἰούνιο. Τό ἀντίθετο μέ τήν γιορτή τοῦ **Κουτσόκεφαλου**. Ἄστα! Θλίψη. Πάει τό καλοκαίρι, πᾶνε τά μπάνια, πάει ἡ ξεγνοιασιά, ἔρχεται τό σχολεῖο. Νομίζω πάντως ὅτι καί τώρα κάτι θά ἔχει μείνει ἀπό τά παλιά στούς σημερινούς μαθητές.

Σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τώρα τά λαογραφικά τῶν δύο αὐτῶν ἑορτῶν εἶναι γνωστές οἱ φωτιές στή γιορτή τοῦ Ἰουνίου καί ὁ Κλήδονας μέ τό ἀμίλητο νερό. Γιά τήν ἑορτή τοῦ Αὐγούστου, κατ' ἀρχήν, ὑπάρχει ἡ παράδοση τῆς ἀπόλυτης νηστείας, λόγω θλίψης γιά τό ἀποτρόπαιο γεγονός, γι'

αὐτό καί αὐτό ἀποκαλεῖται ἡ ἑορτή τοῦ ἁγίου **Γεωργίου τοῦ νηστευτοῦ**... Μάλιστα παλιότερα οἱ μανάδες μας στήν Κάλυμνο, δέν μας ἄφηναν μέ κανένα λόγο νά κάνουμε ἐκεῖνη τήν ἡμέρα μπάνιο, γιατί –ἔτσι μοῦ ἔλεγε ἡ μάνα μου– ἡ θάλασσα γινόταν αἷμα ἀπό τό αἷμα τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου... Θυμᾶμαι μιᾶ τέτοια μέρα πού ἦταν συννεφιά, εἶχε ἀπνοια καί ἡ θάλασσα στήν ἐξοχή μας εἶχε γεμίσει μέ πλαγκτόν πού τῆς ἔδινε ἕνα σκουρό κόκκινο χρώμα. Αὐτό γιά τήν ἀγαθή ψυχή τῆς μάνας μου –ὁ Θεός νά τήν ἀναπαύσει– ἦταν ἡ ἀδιπραγμάτευτη ἀπόδειξη γιά τό αἱμάτωμα τῆς θάλασσας ἐκεῖνη τήν ἡμέρα. Ἄλλοῦ πίστευαν ὅτι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἀποκεφαλίστης θεράπευε τήν ἔλονοσία, γι' αὐτό στήν Κρήτη τόν

λένε **Ριγολόγο** καί ἄλλου **Κρυαδίτη**, ὅλα δέ αὐτά ὀφείλονται, κατὰ τήν ἀποψη τοῦ λαοῦ μας, στήν ταραχή πού αἰσθάνθηκε ὁ ἅγιος τῆ στιγμῆ τῆς ἀποκεφάλισής του. Ἄλλοῦ πίστευαν ὅτι ὁ ἅγιος θεράπευε τήν ἡμέρα ἐκεῖνη καί τή στείρωση τῶν γυναικῶν, τήν ἀνορεξία ἀπό ἀρρώστεια καί πολλά ἄλλα... Σίγουρα ἡ ἑορτή τοῦ **Κουτσόκεφαλου** συγκαταλέγεται μεταξύ τῶν ἑορτῶν τοῦ καλοκαιριοῦ πού τιμοῦνται ἅγιοι θεράποντες ἀσθενειῶν, ὅπως οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι, ὁ ἅγιος Παντελεήμονας κ.λπ.

Γεώργιος Ἰ. Χατζηθεοδώρου
Ἄρχων Μαῖστωρ τῆς Μ.Χ.Ε.

ΤΑ ΔΙΑΤΡΕΞΑΝΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ

Μέ μεγάλη λαμπρότητα και βυζαντινή μεγαλοπρέπεια γιορτάστηκε και φέτος η μνήμη της Άγιας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης, στην όμώνυμη Ένορία της Λέρου.

Τό έσπέρας τής παραμονής, Παρασκευή 16 Ιουλίου στις 7 μ.μ., τελέσθηκε Μέγας διασχιερρατικός Έσπερινός χοροστατούντων τών Σεβ. Μητροπολιτών Λέρου, Καλύμνου και Άστυπαλαίας κ.κ. Παϊσίου και Προικοννήσων κ.κ. Ίωσήφ, συμπαραστατουμένου υπό του Έεροϋ Κλήρου τής Νήσου, παρουσία τής Έπαρχου Καλύμνου και Χρυσούλλας Σιφουνιού, μελών του Δημοτικού Συμβουλίου, εκπροσώπων τών Αρχών, πολεμικού ναυτικού, του στρατού, του Α.Τ. Λέρου, του Λιμενικού και πλῆθος πιστών, οί οποιοί με εὐλάβεια ἄναψαν τό κεράκι τους στην Εικόνα τής Άγιας.

Όπως συμβαίνει κάθε χρόνο, ο Μητροπολίτης ἀπευθυνόμενος πρὸς τό

ἐκκλησίασμα παρουσίασε τόν φερέλιπδα νέον Γιαννακό Δημήτριο του Γεωργίου και τής Μαρίας οί οποῖος ἀποφοίτησε ἀπό τό Γενικό Λύκειο Λέρου μέ ἄριστα και του ἐπέδωσε τό βραβεῖο Νικολάου Πατίλη τό οίποιο ἡ οίκογένεια

Πατίλη ἔχει υἱοθετήσει νά δίδει κάθε χρόνο πρὸς τιμήν του πατρός ἀειμνήστου Νικολάου.

Στό τέλος, μετά τόν Έσπερινό, ἔγινε λιτάνευσις τής Έερᾶς Εικόνας τής Άγιας Μαρίνας στούς δρόμους τής πόλεως και στό όμώνυμο λιμάνι, προπορευομένου του Τιμίου Σταυρού και τών ἔξαπτερυγών, τό Έερό Εὐαγ-

γέλιο, τούς Μητροπολίτες, τίς τοπικές Αρχές, και πλῆθος πιστών.

Τό πρωί του Σαββάτου 17 Ιουλίου, τελέσθηκε ο Όρθρος και ἡ πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία.

Τόσο στον Μέγα πανηγυρικό Έσπερινό, ὄσο και κατά τόν Όρθρο και τήν Θ. Λειτουργία, οί χοροί τών καλλιφω-

νων ἱεροψαλιτῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τῶν πρωτοψαλιτῶν κ.κ. Ἀναστασίου καὶ Ἐλευθερίου Χατζηλήρη, ἀπέδωσαν θαυμάσια τοὺς ὕμνους μέ τῖς χορωδίες τους.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐφημέριος π. Σωφρόνιος καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸ συμβούλιον δεξιώθηκε τὸν Σεβασμιώτατο, τὸν Ἱερό Κλήρο καὶ τοὺς πιστοὺς στὸ παρακείμε-

νο ἐνοριακὸ κέντρο, παραθέτοντας παραδοσιακὰ γλυκίσματα.

Ὁ Μητροπολίτης μας εὐχαρίστησε τὸν ἐφημέριο καὶ τὸ ἐκκλ. συμβούλιον γιὰ τὴν ὄλην ὀργάνωση καὶ τοὺς εὐχήθηκε χρόνια πολλὰ καὶ ἡ Ἁγία νὰ πρεσβεύει στὸν Κύριο τῆς δόξης ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς Λεριακοῦ λαοῦ.

ΕΟΡΤΗ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΚΑΛΥΜΝΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Μέ μεγάλη λαμπρότητα καὶ βυζαντινὴ μεγαλοπρέπεια ἐορτάσθηκε καὶ φέτος ἡ μνήμη τοῦ Πολιούχου τοῦ Νησιοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰαματικοῦ Παντελεήμονος στὴν Κάλυμνο.

Τὸ ἑσπέρας τῆς Δευτέρας 26.7.2010, τελέστηκε Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Παΐσιου, συγχοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀδικαρνασοῦ κ. Ἐμμανουήλ καὶ παρουσία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τοῦ Νησιοῦ.

Πλήθη πιστῶν πέρασαν πρό τῆς Ἁγίας Εἰκόνος τοῦ Μεγαλομάρτυρος καὶ ἄναψαν τὸ κεράκι τῆς εὐλαβείας τους πρὸς τὸν Πολιούχο τους.

Μετά τὸ πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολούθησε ἀγρυπνία κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας πλῆθος πιστῶν μέ ὑπομονή καὶ καρτερία προσκυνοῦσαν τὴν Θαυματουργή Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος.

Τὸ πρωὶ τῆς Τρίτης 27.7.2010 τελέστηκε διαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου μας καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου.

Ὁ Μητροπολίτης μας στὸ τέλος εὐχαρίστησε τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο καὶ

τήν υπ' αὐτοῦ Ἐκκλησιαστική Ἐπιτροπή διὰ τὰς ἀόκνους προσπάθειάς πού καταβάλλει, ὥστε ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, νά εἶναι φάρος τηλαυγής πού νά φωτίζει καί νά ἀγιάζει μέ τή χάρη Ἁγίου πάσαν ψυχὴν Καλυμνίων,

ὅπου κι ἂν εὐρίσκεται, ἐγγύς καί μακρὰν.

Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἐορτάσθηκε καί στά ὑπόλοιπα νησιά τῆς Ἐπαρχίας, Λέρο καί Κάλυμνο, μέ τήν ἴδια λαμπρότητα.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Οἱ Μητροπολιτικοί Ναοί τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ στήν Κάλυμνο γνώρισε καί φέτος λαμπρά πανήγυρη στίς 5 & 6 Αὐγούστου, ἡμέρα τῆς Μεταμορφώσεως, χοροστατοῦντος τοῦ μητροπολίτη κ. Παΐσιου καί μέ τήν παρουσία - συμμετοχή μεγάλου πλήθους προσκυνητῶν, Καλυμνίων καί ἐπισκεπτῶν τοῦ νησιοῦ.

Στόν πανηγυρικό Ἑσπερινό, τήν Πέμπτη 5 Αὐγούστου, τόν Μητροπολίτη πλαισίωσε ἀκολουθία σχεδόν ὄλων τῶν

ἱερέων τῆς Καλύμνου, ἀλλά καί φιλοξενούμενων ἱερέων.

Οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν εἶχαν ἐξαιρετική χορωδιακή ἀπόδοση καί ἡ ἀρτοκλασία ἀποτέλεσε λειτουργικό ἐπιστέγασμα βυζαντινῆς ἀρμονίας καί λαμπρότητας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ ὀλοκλήρωθηκε μέ τή λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Μεταμορφώσεως, κατά μῆκος τῆς κεντρικῆς παραλιακῆς λεωφόρου. Τήν συνόδευσαν ἡ ἀκολουθία τῶν ἱερέων, οἱ τοπικές ἀρχές καί ἡ Δημοτική

Φιλαρμονική, ἐνῶ οἱ ἱερεῖς ἔψαλλαν τό ἀπολυτικίον τῆς ἡμέρας «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

Τό πρωί τῆς Παρασκευῆς 6 Αὐγούστου, χοροστατοῦντος τοῦ κ. Παΐσιου τελέσθηκε ὁ Ὅρθρος καί ἡ Θεία Λειτουργία, καί ὁ Μητροπολίτης χειροτόνησε σέ ἱερέα τόν διάκονο Μιχαήλ Μπουλαφέντη. Μέ τήν χειροτονία αὐτή ὁ Μητροπο-

λίτης προσέθεσε στόν ἱερό κλῆρο τῆς Καλύμνου ἕναν ἱερέα μέ ἦθος, σοβαρότητα καί προσόντα ἀρμονικοῦ λειτουργοῦ.

Μετά τήν Θ. Λειτουργία ὁ νεοχειροτονθεῖς ἱερέας προσέφερε κεράσματα στήν αὐλή τῆς ἐκκλησίας, ἐνῶ καί ἡ ἐπιτροπή τοῦ ναοῦ παρέθεσε μικρή δεξίωση, στίς καμάρες τοῦ ναοῦ, μέ παραδοσιακά ἐδέσματα καλυμνιακῆς διατροφῆς.

ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Μέ λαμπρότητα ἐορτάσθηκε στήν Μητρόπολή μας τό «Πάσχα» τοῦ καθολοκαριοῦ, ἡ Κοίμηση τῆς Παναγίας μας.

Καί στά τρία νησιά τῆς Μητροπόλεώς μας, Λέρο, Κάλυμνο καί Ἀστυπάλαια, ἀπό τήν 1η Αὐγούστου καί καθημερινά τελοῦνταν παρακλήσεις.

Στή Λέρο τήν παραμονή Σάββατο 14

Αὐγούστου, τελέσθηκε Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός ὑπό σύμπαντος τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Νήσου, στήν Παναγία τοῦ Κάστρου Λέρου. Ἀκολούθησε ὁ ἐπιτάφιος καί τά ἐγκώμια τῆς Παναγίας καί ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἱερά Παράκλησις καί οἱ Χαιρετισμοί εἰς τήν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Πλήθος πιστῶν καί προσκυνητῶν συνέρρευσε στό Κάστρο γιά νά ἀνάψουν τό κεράκι τους, νά πραγματοποιήσουν τό τάμα τους καί νά ἀσπασθοῦν τήν Εἰκόνα τῆς Παναγίας μας.

Τήν ἐπομένη, Κυριακή 15 Αὐγούστου, τελέσθηκε ἡ Θεία Λειτουργία μετ' ἀρτοκλασίας, ὅπου καί πάλι πλήθος προσκυνητῶν ἀνέβηκε στήν Παναγία τοῦ Κάστρου, τό Ἱερό Παλιῆδιο τῶν Λερίων.

Μετά τό πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας ἐτελέσθη ἡ λιτάνευσις τῆς παιδιας Ἰ. Εἰκόνας τῆς Παναγίας στά πεντένια τοῦ Κάστρου.

Στήν Ἀστυπάλαια, ὅπου κατά τό ἔθος

έορτασε ό Μητροπολίτης μας κ.κ. Παΐσιος τήν Κοίμηση τής Παναγίας μας, τελέσθηκε πανηγυρικός έσπερινός, Θ. Λειτουργία και λιτάνευσις τής ιερής εικόνας τής Παναγίας Πορταϊτίσσης Άστυπάλαιας, στους δρόμους και τήν πηλατεία τής Χώρας, όπου πλῆθος πιστών πέρασε κάτω από τόν επιτάφιο τής Παναγίας κατά τό έθος, και άσπάσθηκε τήν Εικόνα τής Παναγίας Πορταϊτίσσης, τήν εικόνα του κτήτορος τής Μονής Άγίου Άνθίμου και τά Άερά Λείψανά του.

Μετά τόν έσπερινό, σέ μία κατανυκτική ατμόσφαιρα, ό Μητροπολίτης μας ευλόγησε κατά τό έθος τήν έορταστική έκδήλωση στή Ροδιά και

ευχήθηκε σέ όλο τόν κόσμο όπως ή Παναγία μας, ή Βασίλισσα τών Ουρανών, μεσιτεύει στον υίο και Θεό υπέρ υγείας και σωτηρίας του ευσεβοϋς Άστυπαλιτικού λαού, τών προσκυνητών και επισκεπτών του νησιού και έστειλε τίς ευχές του στους όπου γής Άστυπαλίτας και έτόνισε ότι παρόντες νοερώς εύρισκονται άπαντες στό νησί τους γύρω από τήν Μονή τής Παναγίας μας και τό κάστρο τής Άστροπαλιάς.

Τό πρωί τής 15ης Αυγούστου έτελέσθη Θεία Λειτουργία παρουσία πολλών πιστών.

Τέλος τό νησί έζησε και αυτό τό «Πάσχα» του καλοκαιριού, τήν έορτή τής Παναγίας μας, μέ τήν πίστη, τήν ευλάβεια και τόν σεβασμό προς τό πρόσωπο τής Παναγίας μας.

Και στην Κάλυμνο μέ τόν ίδιο θρησκευτικό παλμό έορτάσθηκε ή Κοίμηση τής Παναγίας μας καθώς και σέ όλα τά σεβάσματα του νησιού.

Κείμενο-Φωτογραφίες:
Γ. Ί. Χρυσούλης - Νικ. Σμαλιός

ΔΩΡΕΕΣ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τό Ίσιδώρειο Γηροκομείο ευχαριστεί τούς κάτωθι για τὰ ἀγαθὰ πού προσέφεραν στό Ἴδρυμα: Φασόλη Ρόζα, Κουτούζου Φλώρα, Μπολάνης Ἰωάννης - Ἰωάννα, Ζαφειροπούλου Εἰρήνη, Λούκας Ἐλένης, Ἡσύχου Εἰρήνη, Ἡσυχος Κων/νος, Μανώλης Γκίνης, Χονδρόγιαννος Κων/νος & Μιχάλης, Ντεληγιάννη Εὐφροσύνη, Πέτρου Ρόζα, Πάντελου Ἐλευθερία, Διαμαντάρας Ἰωάννης, Γκαρτζούλου Καλλιόπη, ΚΙΣΠΕ, Καζηλιέρης Γεώργιος, Χονδρόγιαννος Δημήτριος, Ἐμπορικός Σύλλογος, Κασδοβασιλῆ Ἐνῆ, Χαρινοῦ Μαρία, Καρανικόλας Δημήτριος, Παυλῆ Δήμητρα, Πιπέρη Εὐτυχία, Χονδρόγιαννος Κων/νος, Συριδάκη Εὐφροσύνη.

Γιά Φιλόπτωχο: Νικόλαος Γλυνάτσης 150, Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Πανόρμου 100, Ναῦδριο Ἁγίου Παντελεήμονος Ἄργους 50, οἰκ. Μανωλιδάκη 50, Ἀφροδίτη Σγουρομάλλη 100, Εὐδοκία Βρουβή 150, Μιχαήλ Κούτελος 200, Εἰρήνη Καλίτση 100, I. M. N. Σωτήρος Χριστοῦ 300 εἰς μνήμην μακαριστοῦ Ἐμμανουὴλ ἀρχιερέως, Ἀγγελικῆ-Βασιλικῆ Καραφύλλη 500, Γεώργιος Δαΐκος 200 εἰς μνήμην Μαρίας Σκαρδάση.

Γιά Τράπεζα Ἀγάπης: Ἀναγνωστήριο ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ 100 εἰς μνήμη Νικ. Τάσ. Κουντούρη, Γαλουζῆ Μαρία 150, Εὐαγγελία Κακᾶ 300, Σωτήρης Τρικοίλης 100, Τσίρου Εὐτυχία 50, Μαμουζέλος Ἀλέξανδρος 50, Στεργίου Ἀκριβός 50 εἰς μνήμην Νικ. Παπάζογλου, Πολύμνια Μαμουζέλου 100, Μαρία Κάννη 30, Πόπη Μαγκούλια 70, Κων/νος Σισώης 150, Σωτήρης Τρικοίλης 100, Μαρία Θεοδωρίδου 120, Δρόσος Πιζάνιας 300, Ἐλένη Γονιοῦ 200, Ὁμάδα Γυναικῶν Χώρας 100, Ἀναστασία Ἀτσᾶ 150, Νομικός Ρεῖσης 500, Αἰκατερίνη Σπυροπούλου 50, Καλλιόπη Βρόντου 20, Μαρία Κάννη 30, Βασίλειος Πιπίνης 50\$, Εἰρήνη Ἐγγλέζου 50, Νικόλαος Π. Ζαΐρης Ἀρεοπαγίτης 820 ἀπό πώληση βιβλίων του, Ἐμμ. Καλλικάτζαρος 50.

ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Γιά δευτέρη χρονιά λειτουργεῖ στήν Κάλυμνο ἡ **Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς** τῆς μητροπόλεώς μας, ἀναγνωρισμένη ἀπό τό Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ (ΦΕΚ Β 1663/18-8-2008). Διευθυντής τῆς Σχολῆς εἶναι ὁ **Ἄρχων Μαῖστωρ** τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου **κ. Γεώργιος Χ΄ Θεοδώρου** καί διδάσκουν ἀφιλοκερδῶς καθηγητές μουσικῆς καί ἱεροψάλτες τοῦ νησιοῦ μας. Σκοπός τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ διάδοση τῆς πατροπαράδοτης ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς στή σύγχρονη κοινω-νία καί ἡ ἀνάδειξη ἱεροψαλτῶν, ἱκανῶν νά πλη-ρώσουν τὰ ἀναλόγια τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς μητρο-πόλεώς μας. Ἡ φοίτηση εἶναι ἐντελῶς δωρεάν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΓΑΠΗΣ

Μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τήν ἐπιστασία τοῦ μητροπολίτου μας καί τήν συγκινητικῆ προσφορά τῶν ἐθελοντριῶν γυναικῶν καί τῶν δωρητῶν, συνεχίζεται γιά τέταρτη χρονιά τό ἔργο **τῆς Τράπεζας Ἀγάπης**, μέσα ἀπό τό ὁποῖο σιτίζονται καθημερινά περισσότεροι ἀπό 120 ἀδελφοί μας, πού ἔχουν ἀνάγκη.